

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Anden Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 113. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266462704.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Oc underviiser den, hvor hun sin gang skal føje,
At hun med klare Lius, den mørke Nat skal drifve,
Samt hvad paa Jorden er sin Vederqvægning gifve:
Er den os alt for varm, *absconsel* er til rede,
Du drager Skyen for, strax mindsker sig den hede:
Om Jorden er for kaald flux Skyen maae til Siide,
Oc med sin Varme stoor fremtræder Sool den bliide.
O stoore HErre Gud, hvo kand din Mact beskrifve,
Oc dig ô Skaber god tilbørlig ære gifve?
I Adams Sønner hid, i *Hevæ Døtter'* alle,
O lader eders Tarf en Korter Time falde,
Beseer et Øjeblik den Herris stoore Naade,
Som hand i denne Dag beviiste vel til maade.
I Luften mangen Mand spadserer her oc dære,
Sig dog ej Tanke gjør, hvad den hår hiem at bære,
Skuld' hand dog miste den, men mand en Haand kand vende,
Hans Liif ad ende var, før mand et blus kand tænde.
Om hand oc vilde slet for Vindens beller løse,
Oc, som hand vel formaaer, sin Aande sterk udøse,
Saa good var Jonas ej, hand maatte jo for borde,
Saa sterckt ej Jobs Huus var, det slogs jo ned til Jorde,
Der kund' ej Bierget staa, ej Skofvens Træ de ranke,
Ej Klipper haard' oc graa, ej Folk i Verden vanke.
Til Skyen Herren Tål, nu skalt du regnen yde,
Befucte Bierg' oc Dal oc Jord med Fructen pryde:
Det seer en *Achabit*, oc gîr det ingen giemme,
Naar Trøjen blifver tør, Eliam mon hand glemme.
Men om den gode Gud, tillucker sit Pund-Kammer,
Oc ej med Sool oc Regn de Agres bedste rammer,
Om hand gjør Jord til Jern oc Himmelen til Kaaber,
For Achabs Bryst er haard, oc efter Vellyst snaaber,
Saa trende Stæder maa hen til den fierde rende,
For eenist beger Vand, oc det dog icke finde;
At otte Qvinder arm' oc tuusind undertjden,
Vel bager alt sit Meel i eenist' Oufn oc Liiden;